

det offentlige og den opsparing, der fremkommer ved afdrag på prioriteter, anvendes til boligformål.

I statslånstilsagnene stilles krav om, at bygherren gennemfører særlige besparelser først og fremmest i form af standardisering og rationalisering. For at muliggøre sådanne besparelser ændres de nuværende regler for aftaler vedrørende byggearbejder således, at der ikke gives de forskellige led vederlag beregnet på grundlag af samtlige afholdte udgifter, licitationsordningen revideres, og monopol- og prisaftalerne indenfor byggematerialebrancherne begrænses. Der foranlediges optaget forhandlinger mellem byggefagenes arbejdere og arbejdsgivere for at lette gennemførelsen af tekniske forbedringer.

B. For ejendomme, der har fået statslånstilsagn i tiden fra 30. maj 1940 til 30. maj 1942, opretholdes den indrømmede rente- og afdragsnedsættelse i yderligere 10 år.

C. Til fremme af det social-filantropiske byggeri hæves statens tilskud fra 15 til 25 pct. af ejendommens anskaffelsessum.

D. Der tilsikres boligbyggeriet de fornødne byggelån, og finansieringen ændres således, at der ydes statslån efter kreditforeningslån af passende størrelse, og at en del af statslånet udbetales, forinden byggeriet er afsluttet.

E. Omkostninger ved indrettelse af beskyttelsesrum m. v. i nybyggeriet pålægges ikke ensidigt beboerne i de pågældende ejendomme.

F. For forstæder og andre kommuner med særlig stort boligbyggeri begrænses udgifterne ved tilskud til børnerige familier til et vist beløb, og udgifter herudover dækkes af staten. Der åbnes de pågældende kommuner adgang til særlige lån til opførelse af skoler, anlæg af veje m. v.

G. Materialebevillinger genindføres såvel for at undgå en omkostningsfordyrende konkurrence om materialer og arbejdskraft som for at sikre den sideløbende gennemførelse af boligbyggeriet og forsvarsbyggeriet.

København, den 5. marts 1952.
